

POPOR PRIVILEGIAT

POPOR PRIVILEGIAT

I u d e i.

IUDEII au ocupat un loc cu totul deosebit, ba chiar unic între popoarele pământului. Milioane de oameni de pe pământ sunt numiți așa. însă în înțelesul adevărat al cuvântului nu sunt Iudei. Iată pe scurt istoria acestui popor : Iehova a ales pe Avraam și l-a trimis din țara sa de naștere Galdea în țara Canaan. Din cauză că Avraam a făcut credincios și ascultător voia lui Dumnezeu, a ocupat un loc preminent în executarea scopului lui Dumnezeu cu lumea ; el este numit „părintele celor credincioși”. Isac a fost un fiu al lui Avraam, căruia Domnul Dumnezeu i-a arătat o favoare deosebită. Unul dintre fiii lui Isac s'a numit Iacob. Iehova a pus să se schimbe numele Iacob în „Izrael” și ca urmare întreg poporul a fost numit după acest nume. Iacob a avut doisprezece fii ; fiecare dintre ei a fost capul unei seminții. Cu puțin timp înainte de moartea sa Iacob a chemat pe fiii săi la sine și a profetizat cu această ocazie următoarele : „Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmu-

ire dintre picioarele lui, până va veni Șilo (Mesia), și de El vor asculta popoarele" Geneza 49:10.

Din aceasta reiese cu siguranță că acela care va mântui și va libera pe neamul omenesc de puterea apăsătoare a lui Satan, trebuie să vie din seminția lui Iuda. „Șilo” este unul dintre numele lui Christos Isus Mântuitorul lumii; Biblia arată că omul Isus a fost din seminția lui Iuda. Numele *iudeu* derivă din *Iuda* și înseamnă „a preamări pe Iehova”. Christos Isus a făcut onoare acestui nume prin faptul că a preamărit totdeauna pe Iehova Dumnezeu, i-a fost devotat pe deplin și a servit fără încetare cauza dreptății. El este iudeul adevărat.

Nu fiecare care susține a fi iudeu și vorbește vreește este după Scriptură un iudeu. Un om poate trage dela Avraam, ba chiar și din seminția lui Iuda, și totuși să nu fie un iudeu adevărat. Înainte ca cineva să fie un iudeu în înțelesul public, trebuie să arate credința lui Avraam, să preamărească pe Iehova Dumnezeu și să fie devotat serviciului său. Un urmaș al lui Iuda care nu crede în Dumnezeu și în Isus Christos și nici nu îl servește, în realitate nu este iudeu chiar și dacă poartă semnele exterioare ale unui iudeu. De aceea el n'are drept să poarte acest nume.

Sfânta Scriptură cuprinde o mulțime de dovezi că în decursul domniei de o mie de ani a lui Christos, a marelui Rege a lui Iehova, popoarele pământului cari vor asculta de legea împărăției vor fi făcute perfecte și vor trăi pe pământ. S'a spus de multe ori că toți cari voiesc să primească binecuvântările împărăției sub Christos, trebuie să de-

vină iudei. Sfânta Scriptură nu sprijinește această concluziune, ci, dimpotrivă, arată că măsura va fi cu totul alta. Prin aplicarea greșită a Scripturii s'a ajuns la concluziuni false. Poporul de pe pământ care astăzi este numit Iudeu sau Evrei este un popor de negustori. În el se găsesc unii dintre cei mai bogați și cei mai lacomi oameni pe cari i-a văzut lumea vreodată. Anumiți conducători ai marelui comerț sunt numiți iudei. Mulți dintre ei sunt închipuiți, îngâmfăți și extrem de egoiști. Ei au numai puțină credință în Cuvântul lui Dumnezeu, iar unii n'au deloc, și ei nu cred că Isus Christos este Domnul și Răscumpărătorul omenirii. Nu există motiv și nici nu este în armonie cu Scriptura de a presupune că Domnul favorizează pe acest popor în mod deosebit prin aceea că lui îi dă primele binecuvântări ale imparăției sale. Dimpotrivă, Sfânta Scriptură arată că poporului care este cunoscut astăzi ca Iudei sau Evrei îi va fi mai greu să se conformeze stăpânirii lui Christos decât altor popoare.

David regele lui Izrael a fost din seminția lui Iuda. El a fost întrebuințat ca să reprezinte pe Christos Isus pe iubitul Fiu al lui Dumnezeu, regele legitim al pământului. Despre el zice profeția : 'Și Iehova îi va da tronul tatălui său David'. În Ezechiel 37:24 citim mai departe: „Robul Meu David va fi împărat peste ei“. Aceste scripturi se referesc la Christos Isus, care este într'adevăr cel dintâiu dintre toți Iudeii. Omenirea nu poate fi salvată numai prin Christos Isus. Faptele Apostolilor patru arată de asemenea că numai în Christos, capul, este mântuire și în nimeni altcineva ;

„căci nu este supt cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți“.

Cuvântul „Iudei“ cuprinde în sine după însemnarea biblică următoarele : Toate creaturile omenesti, cari vor fi mântuite vreodată și se unesc cu organizațiunea lui Iehova, trebuie să servească și să preamărească pe Iehova Dumnezeu. Deoarece *Iuda* înseamnă „preamărire a lui Iehova“, toți cari fac în felul acesta servicii credincios sunt iudei adevărați. Psalmul 150 zice că la sfârșitul domniei de o mie de ani a lui Christos fiecare creatură care respiră va aduce preamărire lui Iehova. Numai unii cari arată credință în Dumnezeu și în Christos Isus și dau ascultare împărăției sale drepte vor trăi ; toți aceștia vor lăuda pe Cel Prea Înalt.

Când a început Iehova cu alegerea acelor cari vor fi uniți cu Christos Isus în împărăția sa cerească, a ales pe aceia cari au credința lui Avraam și laudă pe Iehova Dumnezeu așa cum a făcut Isus Christos. Aceasta reiese clar din capitolul al doilea al epistolei către Evrei. Cine voiește să primească binecuvântările împărăției lui Dumnezeu trebuie să fie convins în primul rând de aceea că Iehova este Cel Prea Înalt și Christos Isus este mântuitorul lumii ; el trebuie să se consacreze Domnului și să asculte de legile împărăției sale. Aceea nu joacă niciun rol că din ce popor de astăzi face parte. Cel mai negru african va primi aceeași ocazie ca și albul Americii. Nicio rasă nu va fi preferată unei alteia. Deoarece s'a spus oamenilor că pentru a dobândi viață trebuie să devină iudei, mulți au refuzat să deie atențiune adevărilor Sfintei Scripturi. Ei au cunoscut spiritul comercial egoist

al așa zișilor „Iudei“ și nu doresc de loc să aparțină la această clasă. Dacă însă înțelegem că numele „iudeu“ sau „Iudei“ înseamnă preamărire sau serviciu al lui Dumnezeu, atunci lucrul apare cu totul altfel.

Deoarece Iudeii ca poporul antitipic al lui Dumnezeu prin primirea lor într'un legământ cu el au primit deja favoarea deosebită, și deoarece Christos care le-a propovăduit evanghelia a fost lepădat și răstignit de ei, — atunci pentru ce să așteptăm că Dumnezeu în împărăția sa le va da din nou privilegii deosebite? Isus a și zis Iudeilor de atunci că pentru ei va fi mai greu să se potrivească cu stările din împărăția lui Dumnezeu decât pentru națiunile păgâne. Locuitorii de odinioară ai Tirului au fost un popor de negustori dornici de câștig. Spre avantajul intereselor lor egoiste cetățenii Sidonului s'au unit cu stăpânitorii Tirului. Nici Sidonul și nici Tirul n'a avut ocazie să aibă pe Isus în mijlocul lor și să audă cuvintele lui; de aceea ei nici n'au avut cunoștință despre împărăția sa. Isus a zis Iudeilor: „Dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon minunile cari au fost făcute între voi, de mult s'ar fi pocăit, cu sac și cenușă. De aceea vă spun că, în ziua judecării, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi“. Desigur că Sodomiții au fost stricați, însă lor nu le-a fost cunoscut scopul lui Dumnezeu. Iudeilor credincioși le-a zis Isus: „De aceea, vă spun, că în ziua judecării, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei decât pentru tine“. — Matei 11:24.

Prin aceea că poporul iudeu a lepădat legământul lui cu Dumnezeu și a crucificat pe Christos

Isus, a meritat pieirea. Iehova Dumnezeu zice cu toate acestea că-i va arăta îndurare. Intocmai după cum Diavolul a orbit pe mulți cari cred a fi creștini, a orbit și pe Iudei. Aceasta însă nu se refereste la rămășița credincioasă a Iudeilor. Despre ei zice apostolul: 'În ce privește alegerea sunt iubiți [iudeii credincioși cari n'au fost orbiți], din pricina părinților lor'. (Romani 11:28). Ca părinți în Izrael sunt amintiți următorii: Avraam, Isac, Moise, Iacob, David, Samuel și alții a căror nume sunt scrise în capitolul al unsprezecelea al epistolei către Evrei. Fiindcă toți aceștia au fost credincioși, Dumnezeu i-a iubit; el a dăruit iubirea sa mai departe rămășiței lui Izrael prin aceea că i-a dat o ocazie să aparțină la cei aleși. Dumnezeu va pune pe bărbații amintiți mai sus ca domnitorii vizibili ai întregului pământ. Făgăduința lui a fost că el va binecuvânta pe toate neamurile pământului cu o ocazie deplină de a-l servi și a trăi. Această făgăduință dată părinților o va ținea negreșit. Prin urmare când împărăția va exercita puterea deplină, oamenii tuturor națiunilor vor găsi cu ușurință calea vieții, însă poporul evreesc nu poate aștepta preferință înaintea celorlalte popoare. Toți cari voiesc să trăiască trebuie să se supună săpânirii împărăției în credincioșie și ascultare. Toți trebuie să facă voia lui Dumnezeu și să slăvească numele Celui Prea Înalt. Aceasta este însemnarea adevărată a cuvântului „Iudei“.

Christos Isus marele David antitipic este rege peste toți. În jurul lui, marele Silo și iudeul adevărat, trebuie să se strângă oamenii. Ei vor și face lucrul acesta și în împărăție vor afla adevărul și

vor recunoaște că el este Răscumpărătorul, Liberatorul și Mântuitorul lor. Toate profețiile despre binecuvântările oamenilor pe pământ arată la Christos Isus. Prin urmare este de cea mai mare importanță ca popoarele pământului să primească astăzi o ocazie să audă adevărul despre Dumnezeu și Christos Isus și astfel să știe că Iehova a pus pe marele Rege pe tronul său. Iehova se îngrijește acum de aceea ca aceste adevăruri să fie cunoscute între oameni prin faptul că trimite la ei pe martorii lui cu scrieri cari explică Biblia. Când lucrul acesta al mărturiei va fi făcut și prin mila sa va fi terminat, Christos Isus va zdrobi organizațiunea rea care a ținut pe popor atâta timp în întuneric și va curăți pământul. După aceea va urma pace veșnică, și toate națiunile, familiile și popoarele pământului vor avea o ocazie deplină să asculte de legile împărăției lui Dumnezeu. Cei ce primesc acum adevărul, servesc pe Dumnezeu și-i dau ascultare, vor fi cei dintâi între „Iudeii” pământești și prin urmare cei dintâi cari vor primi binecuvântările împărăției Celui Prea Înalt.

Fiindcă Iudeii au fost poporul de legământ al lui Dumnezeu, Isus a fost trimis la ei ca prin propovăduirea lui să le deie lor mai întâiu o ocazie să iei parte la împărăția sa. Dar când l-au disprețuit, Dumnezeu i-a lepădat și de atunci din pricina orbiei lor au fost dușmanii lui Dumnezeu. Ziua nu este departe când toate popoarele pământului vor afla că Iehova este Dumnezeu și Christos Isus este rege. Atunci oamenii vor fi vindecați de orbia lor și și Evreii vor primi o ocazie să cunoască pe Dumnezeu și pe Christosul lui și să-l asculte. Pa-

vel a scris păgânilor în Romani 11:15 : „Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât viață din morți?” Iudeii sau Evreii cari vor primi atunci adevărul și-l vor asculta vor fi asemenea oamenilor cari se întorc din cei morți. Aceasta se va și întâmpla în timpul când cei morți — atât iudei cât și păgâni — se vor trezi din somnul morții și vor primi o ocazie să servească pe Dumnezeu. Apostolul care a văzut venind marea zi exclamat : „O, dâncul bogăției înțelepciunii și științei lui Dumnezeu!” Acum a sosit timpul când toți cei vii trebuie să cunoască și să slăvească numele lui Iehova, căci numai așa vor deveni Iudei adevărați.

Stăpânitori.

STĂPÂNITORII VIZIBILI ai națiunilor pământului sunt oameni imperfecti. Chiar și dacă au dorință să lucreze perfect aceasta nu le reușește deoarece și ei întocmai ca și alți oameni sunt născuți în imperfecțiune, după cum zice profetul. În Psalmul 51:5 citim : „Iată că sunt născut în nelegiuire, și în păcat m'a zămislit mama mea”. Noi n'ar trebui să așteptăm mai mult dela creaturile omenești decât cât sunt de fapt în stare să facă. Printre stăpânitorii pământului se află mulți necinstiți, însă există și de aceia cari se străduiesc în mod sincer și cinstit să servească binele poporului. Ceeace am de spus despre stăpânitori nu trebuie privit nicidecum ca o critică aspră, ci ca o prezentare deschisă a faptelor cari există în timpul prezent. O înțelegere justă a stării lucrurilor și a

cauzei sale ne va fi de ajutor să apreciem îngrijirea binevoitoare a lui Dumnezeu, care la timpul său rânduit va da pământului stăpânitori perfecți ca să fie guvernat în dreptate.

Din pricina neascultării sale față de legea lui Dumnezeu, omul a fost alungat din Eden. Din pricina păcatului strămoșesc au venit de atunci încoace toți oamenii imperfecti în lume. Locuitorii pământului s'au străduit să formeze ei înșiși guverne și Dumnezeu i-a lăsat să facă ce-au vrut. Cei mai tari dintre ei au luat în primire conducerea, iar cei slabi s'au supus. De aceea sunt popoarele pământului împărțite în două clase principale: stăpânitorii și cei stăpâniți.

Omul imperfect căruia i s'a permis să-și exerciteze voința în mod liber, a căzut repede victimă vicleniei lui Satan. Stăpânitorii lui Dumnezeu și al omului. Toți stăpânitorii pământești au fost îndepărtați de la Dumnezeu prin influența rea a lui Satan. La timpul rânduit Iehova a ales semințiile lui Israel ca proprietate a sa și le-a dat o ocazie bună să practice ascultarea și să întemeieze un guvern ideal. El le-a dat legi perfecte și le-a spus limpede că dacă voiesc să aibă succes nu-i permis să se închine la alt Dumnezeu afară de el. Izraeliții însă au devenit necredincioși și s'au lăsat să fie atrași de la Dumnezeu prin influența amăgitoare a lui Satan.

În timpul venirii lui Isus Christos pe pământ, Dumnezeu a început să aleagă anumiți oameni pentru națiunea cea nouă. Christos Isus a întemeiat împreună cu apostolii săi creștinismul adevărat. Mai târziu s'au mărturisit popoarele multor

națiuni la credința lui Christos și a apostolilor săi: însă n'a trecut numai puțin timp și cei mai mari ai organizațiunii lor au pus mâna pe conducere și s'au unit repede cu personalitățile mai distinse din politică și comerț. Așa au cedat ei influenței stricate a dușmanului viclean Satan. Aceste națiuni conducătoare ale pământului sunt numite acum „creștinătate“, care nume însă nu corespunde stării lucrurilor. Ei susțin a fi creștini. însă în realitate nu sunt. Ierusalimul, după cum arată multe texte biblice, a fost un tip al „creștinătății“; prin urmare el a reprezentat întâmplările din „creștinătate“ și ceea ce se va desvolta în cele din urmă din acestea.

Iehova Dumnezeu dă prin Cuvântul său Biblia sfat înțelept tuturor cari doresc să facă ce este drept. Poporul izrael a cazut și a fost nimicii pentru că a disprețuit sfatul lui Dumnezeu. „Creștinătatea“ a căzut din acelaș motiv și va suferi aceeaș soartă. Prin profetul său Ieremia Iehova Dumnezeu a zis atât Ierusalimului, tipul, cât și „creștinătății“, atitipicul: 'Dacă ar fi stat în sfatul meu și ar fi făcut pe poporul meu să audă cuvintele mele, atunci l-ar fi întors dela căile sale rele și și-ar fi cruțat mult neceaz'.

Stăpânitorii „creștinătății“ au susținut a fi creștini și că guvernează prin mila lui Dumnezeu. Din pricina imperfecțiunii lor nu le-a fost cu putință să întemeieze un guvern perfect. Dacă însă ar fi dat atențiune sfatului lui Dumnezeu Iehova și ar fi urmat Cuvântul său, atunci ar fi fost dispuși să primească împărăția lui Dumnezeu la venirea a doua a lui Christos și popoarele pământului ar fi

cruțate de cel mai mare necaz care le-a lovit vreodată. În anul 1914 Iehova a pus pe Christos Isus pe tronul său și după aceea a făcut să fie adusă dovada înaintea ochilor întregii „creștinătăți” că a sosit timpul întemeierii împărăției lui Dumnezeu. Stăpânitorii pământului au fost avertizați să părăsească organizațiunea lui Satan și să se întoarcă la Iehova, ei însă n’au dat atențiune acestui avertisment. De atunci încoace s’a vestit mereu că războiul mondial, necazul și strâmtoarea popoarelor pământului sunt pricinuite de faptul că dominația lui Satan s’a terminat și că de aceea el face încercări să nimicească omenirea. Stăpânitorii n’au voit să ieie în seamă strigătul de avertisment și au urmat mai departe căi greșite. Iehova Dumnezeu însă trimite pe urmașii adevărați ai lui Christos Isus pe cari i-a făcut martori ai săi, și le poruncește să transmită mai departe avertismentul ca să nu poată zice că împărăția lui Dumnezeu a sosit dintr’odată, neanunțată.

În timp ce partidul politic care este tocmai la putere ocupă oficiile publice cu oameni din rândurile lui, stăpânirea adevărată este exercitată de fapt de uriașii comerțului cari stau înapoia culiselor. Ei sunt sprijiniți de conducătorii religiei cari zic poporului că guvernul existent este împărăția lui Dumnezeu. Toată mizeria care apasă asupra poporului este pusă în sarcina acestor stăpânitori. Fie că această învinuire este adevărată sau nu, un lucru este știut de toți, și anume că într’adevăr domnește mizeria. Dacă foaia se întoarce și un alt partid politic caută să pună mâna pe cârmă, atunci cuvântătorii lui înfierează tocmai pe

aceaia cari stăpânesc și susțin că sunt necinstiți. Deci dacă un partid care astăzi nu este încă conducător, ajunge mâine la putere, prin aceasta suferințele omenirii nu vor fi nicidecum înlăturate. Stăpânirea creaturilor imperfecte nu este în stare să aducă poporului ajutorul dorit de atâta timp. Care este motivul pentru aceasta, și ce trebuie făcut ?

Motivul acestor stări trebuie căutat în aceea că stăpânitorii sunt imperfecti și că toți cari sunt însărcinați cu guvernul, au disprețuit sfatul lui Dumnezeu Iehova, au urmat planuri omenești și astfel au căzut pradă dușmanului viclean Satan. Creaturi imperfecte nu pot să întemeieze un guvern perfect pe pământ. Ce nehibzuit este așa dar de a aștepta dela ele un guvern ideal !

~ Ce trebuie făcut acum ? Iată răspunsul biblic : Informați pe oameni că Iehova este Dumnezeu și Christos Isus stăpânește în mod legitim, că întemeierea împărăției lui Dumnezeu a sosit și dreptatea și adevărul vor birui. Cine poate înțelege lucrurile acestea va recunoaște în curând calea liberării. Făgăduința lui Iehova zice că el va da pământului un guvern drept, și este sigur că cuvântul său se împlinește. El și-a ținut mâna departe de evenimentele lumii până când a sosit timpul său rânduit de a interveni. Prin aceasta a dat oamenilor o ocazie îndestulătoare și deplină să realizeze ceea ce au privit ei ca ideal al unui guvern. Timpul de așteptare a ajuns acum la sfârșit ; Iehova a dat acum puterea lui Christos Isus. Că astăzi domnește un astfel de necaz pe pământ se datorește faptului că Satan face încercarea să întoarcă

pe toți oamenii dela Dumnezeu, și faptului că el voiește să nimicească pe neamul omenesc. Tocmai în acest scop a ațâțat în anul 1914 războiul mondial. În anul 1918 Dumnezeu a făcut să înceteze războiul ; el a poruncit să înceteze nimicirea neamului omenesc ca să trimită după aceea pe martorii săi să vestească poporului că Iehova este Dumnezeu și acum se va întemeia împărăția sa. În timpul prezent martorii lui Iehova sunt activi în acest lucru al mărturiei ; îndatăce va fi terminat, Satan cu lumea sa va dispărea cu totul de pe fața pământului. Ce va fi apoi ?

Stăpânitor drept

Oamenii cinstiți privesc aceasta ca o veste bună când aud că răul va fi nimicit de pe pământ. Și încă și mai minunată este perspectiva că va fi întemeiată un guvern al dreptății ! Christos Isus marele rege al lumii va fi totdeauna invizibil pentru oameni, însă el va avea reprezentanți sau stăpânitori vizibili pe pământ. Dumnezeu a făcut să se deie prin apostolul Pavel o dare de seamă scurtă despre câțiva bărbați cu adevărat credincioși cari au trăit înainte de nașterea lui Isus. Ea se află în capitolul al unsprezecelea al epistolei către Evrei. Acolo este spus despre aceia cari au crezut în Cuvântul lui Dumnezeu și împărăția sa viitoare, că ei au văzut dinainte ziua când Dumnezeu va întemeia pe pământ un guvern drept, o stăpânire cerească. Din pricina dreptății acești bărbați credincioși au suferit tot felul de prigoniri și au murit ca martiri pentru cauza dreptății.

În timpul acesta Dumnezeu a ales din lume un mic număr de oameni ca să le permită să ieie parte cu Christos Isus la împărăția sa. Și aceștia vor fi în împărăție invizibili pentru ochii oamenilor.

Lucrarea pregătirii tovarășilor lui Christos este acum așa-zicând terminată și prin mila lui Dumnezeu ultimii membrii aduc poporului mărturia finală. Sfânta Scriptură ne dă multe dovezi că Dumnezeu va învia din morți pe bărbații credincioși din timpurile vechi dintre cari apostolul amintește câțiva în capitolul 11 al epistalei către Evrei. Aceasta înseamnă că el îi va readuce la viață și îi va aduce pe pământ. Ei nu vor apărea ca creaturi imperfecte, ci ca oameni perfecți cari fac în tot timpul ce este drept în mod cinstit și sincer. Ei se vor încrede neștrămutat în Iehova Dumnezeu și-l vor servi atât pe el și pe Christos Isus și vor sta în sfatul Domnului. Sub conducerea directă a lui Christos vor exercita pe pământ în dreptate activitatea lor oficială guvernamentală. Un voivod este un domnitor. Despre guvernul nou citim : „Atunci împăratul va împărăți cu dreptate, și voivozii vor cârmui cu nepărtinire“. — Isaia 32:1.

Au existat între oameni unii cari au încercat să guverneze în onestitate. Dacă ar fi fost perfecți și ar fi lucrat perfect și ar fi urmat sfatul lui Iehova, atunci ar fi fost în stare să întemeieze un guvern drept, ceeace n'a existat până acum. Observați acum că domnitorii cei noi vor fi perfecți, că vor urma Cuvântul lui Dumnezeu și înainte de toate vor fi conduși prin marele Domnitor drept Christos despre care este scris : 'Domnia se odihnește pe umărul lui... creșterea domniei și a păcii nu va a-

vea sfârșit... ca să o întărească și să o sprijinească prin dreptate de acuma și'n veci de veci'. — Isaia 9:6,7.

Vă rog să priviți starea lucrurilor liniștit: Din urmarea teoriilor oamenilor imperfecti nu poate veni nimic bun. Nicio ceată de oameni imperfecti nu este în stare să întemeieze un guvern drept. Poporul are lipsă de o conducere sigură și milioane de oameni o doresc. Iehova a luat toate măsurile necesare pentru aceasta și timpul ei a sosit. Dumnezeu vă încunostește despre aceasta prin martorii săi. Oamenii să-și câștige prin urmare lămurire cu privire la această chestiune importantă ca să fie pregătiți să primească binecuvântările acestui guvern. Iehova este Împăratul vecinicii și Christos Isus este Regele legitim al lumii. El va avea în curând reprezentanți credincioși pe pământ cari vor' fi perfecti. Împărăția va proslăvi numele Celui Prea Înalt.

Stăpânitorii de astăzi ai pământului își bat joc de adevărul vestit acuma al împărăției dreptății care va fi întemeiată în curând pe pământ. Unii dintre acești stăpânitori înalți ai oamenilor se adresează acum la juriconsulți ca să facă să fie aduși la tăcere apărătorii domniei de o mie de ani a lui Christos. Oamenii să nu se lese însă înșelați! Satan este domnitorul invizibil al lumii rele prezente. Reprezentanți săi de pe pământ fac încercări desperate să țină pe popor în neștiință despre împărăția lui Dumnezeu și ei cugetă că aceasta se poate face în felul acela mai bine dacă fac mesajul împărăției de răs și de batjocură. Oamenii trebuie să caute învățătură. Desigur că și Dumnea-

voastră aveți o Biblie acasă. Aceasta cuprinde adevărul Cuvântului divin. Bărbați credincioși și femei credincioase vin acum la Dvs. cu scrieri cari lămuresc Biblia, pentruca Dvs. să luați acasă în liniște Biblia și aceste explicări ale ei în mână și să vă puteți convinge Dvs. înșivă despre aceea că aceste lucruri sunt adevărate. Numai adevărul poate arăta oamenilor calea cea dreaptă. Părerea oamenilor nu este de niciun folos. Isus a zis că Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia, este adevărul. Cercetați Cuvântul lui Dumnezeu, căutați să-l înțelegeți și Dvs. veți vedea că împărăția și ziua liberării sunt aproape. Experiențele cu stăpânitorii lumesti v'au dezamăgit deoarece aceștia n'au izbutit. Stăpânirea dreaptă a lui Dumnezeu însă va împlini cea mai adâncă dorință a sufletului Dvs. Dați prin urmare ascultare mesajului adevărului și recunoașteți că Iehova este Cel Prea Înalt peste întreg pământul!

S f i n ț e n i e.

MULȚI OAMENI cu conștiință bună au fost împiedecați în aceea de a servi pe Dumnezeu fiindcă n'au înțeles bine cerințele cari li s'au impus. Fiecare om sincer recunoaște că este imperfect dela natură, și că el nu poate nici să cugete perfect și nici să lucreze perfect. În 1 Petru 1:15.16 citim: „După cum Cel ce v'a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră”. Mulți oameni buni au zis: „Îndatăce voi putea aduce eu însumi dovada că sunt într'adevăr

sfânt, voiui servi pe Dumnezeu“. El tot amână ziua când voiește să înceapă să servească pe Dumnezeu pentru că voiește să fie înainte de aceea drept și după ani de zile găsește că este tot așa de imperfect ca la început. Un altul crede că se poate face sfânt și perfect prin străduințele sale proprii, însă nici el nu izbuteste în aceasta.

Explicarea cuvântului „sfîntenie“ cum se găsește în lexicoane este următoarea : evlavie, curățenie morală, lipsă de păcate, curățenie (sufletească), nevinovăție. Această explicare nu este sprijinită de niciun text biblic și prin urmare nu este justă. Capul unei organizațiuni religioase care există astăzi este privit ca „sfânt“, și de aceea poartă titlul „De Sfîntie Sa“. Nici aceasta nu este în armonie cu Biblia. În 1 Ioan 1:8 citim : „Dacă zicem că n'avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi“. Biblia zice afară de aceasta că toți oamenii sunt zămisliți în nedreptate și sunt născuți în păcat. Care este prin urmare explicarea biblică și deci justă a cuvântului *sfânt* sau *sfîntenie*? Poate deveni un om sfânt, și dacă da, cum?

După Biblie „sfânt“ sau „sfîntenie“ înseamnă un devotament deplin și neîmpărțit față de Dumnezeu. Aceasta nu înseamnă că un om trebuie să fie liber de greșeli trupești sau de ale minții. Când devine cineva un creștin este tot așa de imperfect delă fire ca și mai înainte. Cum poate deveni însă sfânt în înțelesul Scripturii ? și cum poate primi aprobarea lui Dumnezeu ? Poate ajunge aceasta prin aceea că „desvoltează un caracter perfect“ ? Scriptura răspunde cu un nu hotărît. Calea hotărîtă de Dumnezeu, și care este în armonie cu Sfân-

ta Scriptură, pentru a deveni sfânt este următoarea :

Un om care dorește în mod serios să servească pe Dumnezeu, caută înainte de toate să-și câștige cunoștință despre el. În acest scop se adresează la cineva care i-a vorbit ceva despre scopul plin de har al lui Dumnezeu sau caută în Biblie după o înțelegere justă. El află că el este dela natură un om păcătos, că Dumnezeu a prevăzut pentru aceea, cari cred și ascultă pe deplin de Cuvântul său, iertare răscumpărare și libertate prin jertfa Fiului său Christos Isus. Prin urmare dacă cineva voiește să devină un urmaș al lui Christos Isus, trebuie să lucreze după cuvintele lui Isus din Matei 16:24 : „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea, și să Mă urmeze“. Această lepădare de sine înseamnă că cineva ia hotărîrea să se conformeze cu totul după voința divină și să nu mai urmeze dorințele sale egoiste. Cuvântul cruce arată ocările cari cad pe acela care calcă pe urmele lui Isus. Cineva care se „leapădă“ în felul acesta de sine prin faptul că se consacrează să facă voia lui Dumnezeu și crede în meritul sângelui lui Isus, este primit de Iehova și recunoscut ca fiu al său. Iacob 1:18 zice că Iehova naște pe unul ca acesta ca fiu prin voința sa și Cuvântul adevărului, adică îl naște și îl recunoaște ca fiu. Dumnezeu îi dă dreptul să trăiască ca creatură spirituală și-l cheamă la un loc în împărăția sa. Această chemare înseamnă o invitație a lui Iehova adresată oamenilor să se devoteze pe deplin Domnului.

Observați acum în această legătură cuvintele a-

postolului Petru în 1 Petru 1:15,16 : „După cum Cel ce v'a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris : 'Fiți sfinți, căci Eu sînt sfânt'. Iehova este cu desăvârșire sfânt și devotat pe deplin scopurilor sale drepte. Chiar și dacă un om este dela fire cu totul imperfect, și atunci se poate devota pe deplin voinței lui Dumnezeu Iehova. Aceasta înseamnă că omul trebuie să facă totdeauna aceea ce așteaptă Dumnezeu dela el și la niciun caz să nu facă cu voință aceea ce dorește dușmanul lui Dumnezeu, Sătan, ca să facă. În felul acesta se poate pune omul de bună voie pe partea lui Dumnezeu Iehova. Intocmai după cum un om din voință liberă ține partea unui partid politic și mărturisește din îndemn propriu că el este devotat acestui partid cu toată puterea și nu intră în relații cu un partid advers, tot așa se poate pune un om cu toată inima pe partea lui Dumnezeu și să se devoteze pe deplin și fără rezervă cauzei drepte a lui Dumnezeu. Isus a zis în Ioan 5:30 : „Eu nu pot face nimic dela Mine însumi : judec după cum aud ; și judecata Mea este dreaptă, pentrucă nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M'a trimes“. Să ținem în minte că Isus a fost perfect și că el ar fi putut îndeplini tot ceea ce-i este posibil unui om perfect, totuși a zis că el nu poate face nimic ce nu este în armonie cu voia Tatălui său. Motivul pentru aceasta a fost devotamentul său complet față de Iehova și cauza sa dreaptă. Acelaș lucru se cere și dela fiecare care voiește să urmeze pe Christos Isus în mod credincios. Cine dorește aprobarea lui Dumnezeu trebuie să-i fie devotat pe deplin, com-

plect și din toată inima ; numai despre unul ca acesta se poate spune că este sfânt, și aceasta pe baza faptului că este în Christos și se consacrează cu totul cauzei împărăției lui Dumnezeu.

Preoțimea a făcut pe mulți oameni să creadă că dacă vor susținea a fi urmași ai lui Christos, și vor face ce este bine și se vor arăta pe dinafară evlavioși și morali, atunci vor fi sfințiți. Acciași oameni s'au putut ocupa în acelaș timp cu politică și alte lucruri cari sunt cu totul contrare împărăției. Astfel de așa-ziși „sfinți” sau „evlavioși” apără în mod fanatic legi excepționale ; ei iau parte cu zel la alegerea de oficianți ai statului cari trebuie să aplice aceste legi, însă toate străduințele acestea nu sunt în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu. Iehova n'are nimic deaface nici cu interzicerea alcoolului și nici cu alte mișcări asemănătoare. Și el nu face acum nicio încercare să curățească lumea de criminali. Inșă când va începe odată să măture răutatea din această lume, va face radical lucrul acesta și nu va avea lipsă cu această ocazie nici de reformatori fățarnici, nici de poliție și nici de preoți.

Nu este de lipsă pentru un creștin să fie moral, cinstit, cuviincios și prietenos ? Desigur că trebuie să se poarte așa. Fiecare om cum se cade trebuie să fie sincer, adevărat și să trăiască în curățenie morală ; însă datorința unui creștin merge cu mult mai departe. Nici evlavia lăuntrică și nici cea exterioară nu satisface cerințele divine. Dacă creștinul vrea să placă lui Dumnezeu trebuie să se devoteze cu totul și neapărat cauzei lui Dumnezeu și trebuie să se țină departe de lume și de străduin-

țele lumești. Iacob ne arată (1:27) că numai acela poate practica religiunea curată care se desparte de lume și se păzește neîntinată de ea. Din Iacob 4 aflăm că prietenul lumii este dușmanul lui Dumnezeu. Fiind Satan dumnezeul acestei lumi, un om nu poate fi sfânt dacă ia parte în vreun fel oarecare la afacerile guvernamentale ale acestei lumi. Creștinul adevărat trebuie să intervină pe deplin și pe față în favorul împărăției lui Dumnezeu.

Pentru a fi sfânt omul trebuie să urmeze poruncile lui Iehova. Și el trebuie să vorbească semenilor lui despre îngrijirea milostivă a lui Dumnezeu de a răscumpăra pe toate familiile pământului prin Christos și de a le binecuvânta prin împărăția sa. El trebuie să depună mărturie înaintea altora despre vestea bună a împărăției. Cine se urcă în amvon și susține a învăța din Biblie însă în același timp ia parte la politica acestei lumi prin aceea că apără Liga Națiunilor, diferitele tractate de pace și alte lucruri de felul acesta pentru rezolvarea problemelor acestei lumi, nu este sfânt înaintea Domnului chiar și dacă în ce privește morala ar sta pe o treaptă foarte înaltă.

O luptă pe viață și pe moarte s'a încins acum între împărățiile acestei lumi sub Satan pe deoparte și împărăția lui Dumnezeu sub Christos pe cealaltă parte. Timp de sute de ani au încercat oamenii să formeze guverne satisfăcătoare; nicio încercare n'a izbutit deoarece Satan a influențat pe oameni într'un mod greșit. Acum a sosit timpul când organizațiunea lui Satan va fi nimicită pentru că Dumnezeu a pus pe prea iubitul său Fiu Christos pe tronul autorității legitime. Fiecare care vrea să

fiu aprobat de Iehova, trebuie să treacă pe deplin și cu toată inima în partea lui Iehova și a împărăției sale sub conducătorul Christos. Nu-i permis să se facă niciun compromis cu vreo parte oarecare a organizației lui Satna. Asta nu înseamnă însă că cei ce stau pe partea Domnului trebuie să lupte cu arme trupești împotriva potrivnicilor împărăției. Ei de asemenea nu sunt însărcinați să îndrepte lumea rea de astăzi. Însărcinarea adevărată a urmașului lui Christos constă din aceea să creadă pe deplin în Dumnezeu, să asculte poruncile sale și să se încreadă în Domnul că la timpul rânduit va întemeia împărăția făgăduită a dreptății și va curăța complet de pe pământ tot ce este rău.

Marca chestiune de controversă ni se arată acum în toată claritatea ei. Din cauză că Dumnezeu le-a vestit scopurile sale, oamenii sunt astăzi mai responsabil decât oricând mai înainte. Împărăția lui Dumnezeu este acum aici, și Iehova se îngrijește de aceea ca oamenii să fie instruiți despre scopul său, apoi în curând stăpânirea funestă a lui Satan va înceta și pe pământ va veni dreptate prin Christos. Oamenii cari vin astăzi în atingere cu adevărul, au acum o ocazie sau să se pună pe partea dreptății și a Domnului Dumnezeu, sau să rămână sub stăpânirea dușmanului lor Satan. Este însă clar că dacă un om vrea să se aducă pe sine în starea perfecțiunii înainte de a se decide pentru luarea atitudinii în faverul Domnului, el scapă această ocazie. Cine iubeste dreptatea trebuie să steie pentru Dumnezeu și guvernul său drept și să se roage plin de încredere la Domnul pentru ajutor ca să poată face voia sa. Numai în felul acesta

poate aștepta cu siguranță ajutorul Domnului. Pentruca oamenii să poată deosebi limpede starea lucrurilor, Iehova trimite acum pe martorii săi prin țară cu scrieri cari explică Biblia. Aceste scrieri au de scop să arate oamenilor cum pot fi sfinți înaintea Domnului. Niciodată în istoria omului nu s'a întreprins o astfel de campanie minunată a lămuririi Cuvântului lui Dumnezeu ca astăzi. Motivul pentru aceasta este că împărăția lui Dumnezeu a sosit și Dumnezeu voiește să deie oamenilor de pe pământ cunoștință despre aceasta, pentruca aceia cari doresc să se poată pune pe partea lui Iehova, să se devoteze pe deplin cauzei sale și să poată primi binecuvântările sale veșnice.

Adeseori preoții „creștinătății” organizate încurajează pe membrii bisericii lor să ia parte la cutare întreprindere politică sau comercială a acestei lumi și le zic că vor fi aprobați de Domnul și vor fi socotiți ca sfinți dacă vor sprijini din belșug „bisericele”. Tot felul de absurdități li se permit oamenilor, numai dacă merg la biserică și în decursul „slujbei” se arată foarte evlavioși și sfinți. O astfel de purtare nu este de loc biblică și prin urmare nu este justă. Pentru a fi sfânt trebuie ca omul să fie în tot timpul pe partea împărăției lui Dumnezeu în mod cinstit și sincer. Un om numai atunci primește aprobarea lui Iehova și a Domnului Isus Christos dacă urmează legea sau regulile de purtare pe cari le cuprinde Biblia. Așa citim de pildă în 2 Corinteni 6:14—18: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunecul?”

Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial ? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios ? Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idoli ? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu : 'Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor ; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu'. Deaceia : 'Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul ; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fiii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic". Și în capitoul 7, versetul 1 al aceleiași scrisori citim : „Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, prea iubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului, și să ne ducem sfintirea până la capăt, în frica de Dumnezeu“.

Cine voiește să fie sfânt înaintea Domnului trebuie să fie în aceste zile un martor adevărat și credincios pentru el și trebuie să deie sprijin deplin împărăției sale, căci numai prin împărăția sa pot fi binecuvântați oamenii și numele lui Dumnezeu. al Celui Atotputernic, poate fi justificat.

I o v.

IEHOVA este cel mai mare conducător la facerea de tablouri vii. În timpurile de mai demult a pus pe anumiți oameni să facă anumite lucruri prin cari a preumbrit întâmplării cari vor urma mai târziu la un timp hotărît. Un tablou este o imagine sau un obiect real. Un tablou poate fi văzut cu ochii naturali sau poate mijlocii numai o reprezentare spirituală a unui anumit lucru. Printre oamenii pe cari i-a întrebuințat Iehova ca să facă astfel de tablouri, Iov stă într'un loc preeminent.

Cartea biblică „Iov” n'a putut fi înțeleasă înainte de anul 1918, înainte de venirea Domnului Isus la templul lui Iehova. Din acest motiv s'a încercat mult să se ghicească înțelesul cuprinsului acestei cărți, însă toate rezultatele cercetării nu corespund nici pe departe adevărului. Deoarece Sfânta Scriptură n'a fost scrisă pentru interpretare privată, niciun om nu poate interpreta profețiile. Dumnezeu însă permite la timpul său rânduit să se întâmple lucruri, fapte perceptibile, cari împlinesc profețiile sale, și prin aceasta oamenii sunt puși în stare să înțeleagă însemnarea lor. Cartea Iov descrie o mare dramă divină, profetică — un tablou. Ea ne descrie pe omul perfect, căderea și degenerarea lui, răscumpărarea și aducerea în cele din urmă a tuturor oamenilor ascultători la perfecțiunea corpului și a minții. Martorii lui Iehova aduc astăzi oamenilor cărți despre Sfânta Scriptură car cuprind și o explicare a cărții profetice a lui Iov. Fiindcă acum a sosit timpul rânduit al lui Dumnezeu pentru înțelegerea acestor lucruri, este în interesul Dumneavoastră să studiați aceste scrieri. Aici nu pot să vorbesc numai pe scurt despre această temă importantă și vă îndrept la literatura amintită mai sus pentru informațiune mai amănunțită.

Dumnezeu a făcut pe Adam, primul om, perfect, i-a dat o femeie și a făcut pe Lucifer suveranul lui. Adam s'a bucurat de toate bogățiile pământului; toată creațiunea inferioară a fost supusă lui. Lucifer a lucrat necredincios față de Dumnezeu și de atunci încoa este cunoscut sub numele Satan Diavolul. Adam s'a unit cu Diavo-

lul în călcarea legii divine și cu această ocazie a pierdut tot ce-a posedat, chiar și viața și dreptul la viață.

Iov a fost un personaj preeminent între contemporanii săi. Averele și pozițiunea sa au făcut din el unul dintre cei mai distinși și mai mari oameni. El a avut bogăție din belșug și zece copii frumoși și fericiți cari au fost tari, sănătoși și plini de viață. Zece este în Sfânta Scriptură un număr simbolic care arată totalitatea lucrurilor pământești; acest număr reprezintă prin urmare pe toți copiii lui Adam. Iov a fost devotat cu totul lui Dumnezeu; Satan dușmanul lui Dumnezeu însă a căutat în mod răutăcios să-l nimicească.

Marea dramă a început în cer când Satan a apărut în mijlocul altor creaturi îngerești în fața lui Dumnezeu. Satan a atras acolo atențiunea asupra lui Iov, cel mai bogat om de pe pământ care a fost credincios și devotat lui Iehova. El a provocat pe Iehova Dumnezeu să-i permită să pună pe Iov la probă ca să-l facă să blesteme pe Dumnezeu și să se întoarcă dela el. Satan făcuse pe Adam să cadă, și acum a susținut că poate face pe toți oamenii să-l urmeze pe el, pe Diavolul, și să se lepede de Dumnezeu. După cum reiese din cuvintele următoare, Iehova a primit provocarea; el a zis lui Satan: „Iată îți dau pe mână tot ce are”.

Satan a început după aceasta imediat cu încercarea lui Iov. El s'a îngrijit de ceea ce hoții să-i fure o mare parte a bunurilor sale, ca furtuna și focul să nimicească restul, și el a ucis pe toți copiii lui. Satan a așteptat că Iov va pune toate acestea în sarcina lui Dumnezeu și va blestema pe

Iehova pentru acestea. El însă s'a înșelat: Iov a rămas credincios lui Iehovă. După aceea Satan a făcut ca trupul său să se umple cu tot felul de bube scârboase. În aceste suferinți îngrozitoare ale lui Iov chiar și femeia sa l-a părăsit și i-a dat sfatul să blesteme în sfârșit pe D-zeu. Cu toate acestea Iov a rămas credincios lui Iehova. Sub pretextul de a mângâia pe Iov, Diavolul i-a trimis trei prieteni preținși ai lui ; dar în realitate ei au venit numai ca să-i mărească chinul. Deși acești trei au arătat la înfățișare foarte evlavioși și sfinți, ei însă au fost niște adevărați fățarnici cari au dojenit purtarea lui Iov. Ei au zis că toate suferințele acestea se datoresc procedurii sale greșite, și că Dumnezeu este acela care-l chinuiește în felul acesta. Iov i-a mustrat și a rămas credincios lui Iehova. În toate suferințele sale n'a călcat nicio clipă credinciosia sa față de Dumnezeu. Noi citim despre el : „În toate acestea, Iov n'a păcătuit de loc“. Acum Dumnezeu s'a adresat lui Satan și i-a atras atenția asupra credincioșiei pe care a arătat-o Iov în probă : „El se ține tare în neprihănirea lui, și tu Mă îndemni să-l perd fără pricină“. După ce Iov a rămas credincios lui Dumnezeu — cu toată pierderea bogăției și copiilor lui și cu tot chinul trupesc și sufletesc pe care l-a suferit, care i-a fost impus de chinuitoarii lui, — Dumnezeu nu numai că i-a dat înapoi sănătatea, ci afară de aceasta i-a dăruit de două ori mai multă avere decât cât pierduse. Noi citim despre aceasta : „Și Domnul i-a dat înapoi îndoit decât tot ce avusese“.

Iehova Dumnezeu a atras în Cuvântul său în mod deosebit atențiunea asupra faptului că toate

lucrurile acestea ale timpurilor vechi au fost scrise spre folosul aceloră cari vor trăi la sfârșitul lumii, și că cei ce-i vor fi atunci devotați în mod credincios le vor înțelege. Acelora cari cred în Dumnezeu le este astăzi clar că Iehova a făcut un tablou viu prin Iov, care a reprezentat modul său de a se purta cu omenirea și afară de aceasta a lămurit motivul pentru ce a permis Dumnezeu ca să existe răul pe pământ în decursul tuturor timpurilor trecute. Mai departe a trebuit să descopere scopul său cum va nimici pe Satan și va dăruia odată celor ascultători lucruri cu mult mai bune decât cum au văzut ei vreodată. Iată o prezentare a lucrurilor celor mai însemnate ale acestui tablou dramatic :

Iov a reprezentat în zilele când a fost bogat și i-a mers bine pe omul perfect Adam cum a locuit în Eden bogat în bunuri. În mizeria sa, el a reprezentat pe omenirea bolnavă, suferindă care a fost adusă în situația ei tristă prin păcatul strămoșesc care a fost pricinuit de fapta nedreaptă a lui Satan. Faptul că Iov și-a pierdut copiii, a simbolizat pierderea pe care o sufăr toți oamenii în urma păcatului. Cei trei „prietenii”, cari au susținut a fi servii drepecți ai lui Dumnezeu și au dojenit pe Iov, reprezintă pe înșelătorii religioși de astăzi ai lumii, cari susțin a fi reprezentanții lui Dumnezeu și cari batjocoresc și înfierează pe aceia cari nu sprijinesc sistemele bisericesti lumesti ale lor. Elihu, al patrulea, care a convorbit cu Iov, a apărut ca cuvântătorul lui Iehova și a reprezentat pe urmașii credincioși ai lui Christos Isus cari vestesc adevărul ca martorii lui Iehova pe pământ.

— Blesteamă Iov pe Dumnezeu, și mori !

Iehova a permis ca Satan să pună pe Iov la probă. Prin aceasta este reprezentat cum și pentru ce s'a permis lui Satan să facă astfel de străduințe nari ca să-și adeverească susținerea sa nelegiuită naintea lui Iehova. La timpul fixat Iehova va nini pe Satan împreună cu organizațiunea sa. Iov, care a rămas credincios lui Dumnezeu și și-a păzit neprihănirea în probă, reprezintă o ceată de bărbați credincioși și femei credincioase cari trăiesc pe pământ și cari din pricina cauzei dreptății rabdă multe suferințe și totuși rămân redincioși în mod statornic lui Iehova. Așa a arătat Iehova limpede că el poate avea oameni pe pământ cari îi pot și îi vor și rămânea credincioși între cele mai grele împrejurări.

Că pierderea lui Iov mai târziu a fost mai mult decât despăgubită prin binecuvântările primite, arată cum va binecuvânta Dumnezeu la timpul rânduit sub domnia prea iubitului său Fiu Christos Isus pe aceia cari își păzesc neprihănirea față de el. Înainte de toate tabloul descopere însă supremația și maiestatea precum și bunătatea plină de iubire a lui Iehova, și arată că el își justifică numele și cuvântul înaintea întregii creațiuni, și dovedește că el este singurul Dumnezeu adevărat și atotputernic.

În suferințele sale mari Iov a strigat următoarele cuvinte: „Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ. Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu [tot voi privi în carne pre Dumnezeu; după trad. Dr. N. Nitzulescu]” (Iov 19:25.26). Acest tablou vor-

bește despre Răscumpărătorul omenirii care va libera pe cei ascultători și îi va face fericiți cu binecuvântările făgăduite. Iov și-a exprimat încrederea sa deplină în Dumnezeu și în Christos. Răscumpărătorul, și a arătat prin aceasta că toți cari vor primi binecuvântările vieții, trebuie să arate o credință tare, nestrămutată în Iehova și în Christos Isus, prea iubitul său Fiu. Drama profetică din cartea Iov adeverește toate celelalte profeții despre scopul lui Dumnezeu de a răscumpăra omenirea, de a o libera și binecuvânta.

În capitolul 33 găsim declarațiile lui Elihu. El reprezintă pe servul lui Dumnezeu care transmite mesajul despre binecuvântările apropiate ale omenirii. Cuvintele lui Elihu arată mai întâiu neamul omenesc într'o stare bolnavă, strâmtorată și suferință. Ca marior al lui Dumnezeu vorbește în felul următor : „Și prin durere este muștrat omul în culcușul lui, când o luptă necurmată îi frământă oasele. Atunci îi este greață de pâine, chiar și de bucatele cele mai alese. Carnea i se prăpădește și piere, oasele cari nu i se vedeau rămân goale : sufletul i se apropie de groapă, și viața de vestitorii morții“. (Iov 33:19—22). Din această profeție reiese că un Liberător este de lipsă. Elihu îl numește trimisul și tâlcuitorul ; el zice (versetele 23 și 24) : „Dar de se află la dânsul un trimes, un tâlcuitor. Unul din miile oastei cerești care să spună omului datoria sa. Și el se îndură de dânsul, și zice : Apără-l, să nu se pogoare în mormânt. Am găsit cu cale a-l ierta sam găsit un preț de răscumpărare pentru el ; Biblia română, traducere nouă!“. Apoi arată că omul care a găsit un Răscumpărător

sau Liberator, se consacrează în mod ascultător a-cestuia, adică lui Christos. Tabloul profetic ne descopere mai departe soarta celor ascultători prin faptul că ne arată ce scop are Dumnezeu cu ei : „Și atunci carnea lui se face mai fragedă ca în copilărie, se întoarce la zilele tinereței lui. Se roagă lui Dumnezeu, și Dumnezeu îi este binevoitor, îl lasă să-i vadă Fața cu bucurie, și-i dă înapoi nevinovăția”. -- Versetele 25 și 26.

Așa pîne Iehova acest tablou minunat înaintea ochilor aceloră cari caută în mod serios cunoștința, și le permite să vadă înainte de toate celelalte lucruri pentruce și cum își va justifica Cuvântul și numele sfânt. El vă sfătuiesc în mod stăruitor să studiați cu atențiune marea dramă profetică care este prezentată în cartea lui Iov și explicată în cărțile pe cari vi le oferă martorii lui Iehova. Prin aceasta veți avea o înțelegere cu totul nouă a lucrurilor cari se împlinesc în jurul nostru, și vi se va trezi dorința să aflați mai mult despre marele Dumnezeu Iehova pentruca să-l serviți și să-l puteți lauda ca Dătătorul fiecărui dar bun și desăvârșit.

Omenirea se află astăzi în sărăcie și în jale. Pretutindeni pe pământ se încuibază disperarea. Să continue oamenii cumiți în fața astor fel de stări, cari sunt luminate clar prin Cuvântul lui Dumnezeu, să pună temei pe leacuri lumești nefolositoare pe cari le apără niște oameni închipuiți ? Cuvântul lui Dumnezeu ne dă o mulțime de dovezi că tot răul și toată suferința sub care geme omenirea, se trage din felul greșit de a lucra, și că Iehova n'a împiedecat până acum pe cel rău în acțiunile sale,

entru ca să-i deie o ocazie deplină de a-și realiza iștinerea provocătoare. Acum însă îl va nimici, și că pe toți cari ascultă de adevăr și fac ce este drept îi așteaptă liberare. Oamenii să înceteze să rmeze pe înșelătorii religioși, pioși cari susțin a fi reprezentanții lui Dumnezeu. însă în realitate sunt ușmanii săi ! Să cerceteze adevărul și să recunoască că Iehova este Dumnezeu, că împărăția sa a dreptății este foarte aproape și că ea aduce tuturor celor ascultători răscumpărare și binecuvântare !

E s t e r a.

I NA DINTRE CELE MAI FRUMOASE și mai instructive drame profetice pe cari le cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu se găsește scrisă în cartea Estera. Criticii din cercurile bisericesti au tras la îndoială autenticitatea cărții Estera și au accentuat că ea n'ar trebui să aibă de fapt loc în Biblie. Fără îndoială Satan a văzut dinainte că va sosi timpul când această carte va fi înțeleasă în mod just, și că prin aceasta se va da pe față răutatea lui Satan și fățarnicia reprezentanților lui. Din acest motiv a întrebuițat pe reprezentanții săi pământești ca să discrediteze cartea.

Actorii principali în această dramă profetică au fost Iudei. Despre poporul acesta zice Biblia că „aceste lucruri li s'au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste cari au venit sfârșiturile veacurilor“. Noi trebuie să ne aducem aminte de aceea că aceste lucruri se referesc cu deosebire la „creștinătatea“

lin timpul prezent. Din Romani 15:4 reiese afară de aceasta că tot ce a fost scris mai înainte în Cuvântul lui Dumnezeu, a fost scris pentru învățătura aceloră cari vor trăi la sfârșitul lumii pe pământ ca urmași adevărați ai lui Isus, ceea ce este o altă dovadă pentru aceea că acum a sosit timpul notărit pentru a înțelege această dramă profetică—leși înainte de anul 1918, timpul venirii lui Christos Isus în templul lui Iehova la judecată, n'a putut fi înțeleasă.

Implinirea profeției dată prin drama din cartea Estera dovedește definitiv că Iehova a fost autorul ei și că prin aceasta voiește să întărească, să încurajeze și să mângâie pe martorii săi pe cari îi trinite acum la începutul lumii noi ca să administreze interesele împărăției sale. Fiecare care iubesc pe Dumnezeu, va citi cartea Estera ca cel mai mare interes și va trage mult folos din aceasta : deoarece ea descopere că Iehova voiește să ocrotească și să păzească pe aceia cari-l iubesc și-l servesc, și arată afară de aceasta că el nimicește pe toți acei cari lucrează cu voința în contra lui. Cartea „Prezervațiune“ (în limba engleză) cuprinde o explicare amănunțită a acestei drame minunate profetice : ea vă va fi oferită în locuința Dvs. de martorii lui Iehova.

În acest studiu nu pot să explic decât numai câteva puncte importante, unele dintre cele mai de seamă amănunte ale cărții Estera : În anul 606 înainte de Christos Iudeii au fost duși în captivitate la Babilon. Babilonul însuși a ajuns mai târziu în posesiunea Mezilor și Persilor. Mardoheu un iudeu devotat lui Dumnezeu a locuit în cetatea regală a

Persiei ; la el s'a aflat tânăra sa verișoară Estera pe care a luat-o la sine după moartea părinților ei ca să se îngrijească de ea. Că Mardoheu ., Estera au fost de origină evreiască nu s'a știut în palatul regal. După cât se pare naționalitatea ei a fost ținută de Domnul secretă pentru un scop deosebit până când a sosit timpul rânduit să o descopere. Vasti, împărăteasa, a ofensat pe împărat ; favoarea lui s'a depărtat dela ea, și ea și-a pierdut pentru totdeauna pozițiunea ca împărăteasă. Împăratul a dat ordin apoi ca să se caute pretutindeni în împărăție o fată care ar putea să devină eventual împărăteasă. Știind Mardoheu lucrul acesta a pregătit pe tânăra lui verișoară pentru acest loc. Estera a devenit mai târziu împărăteasă și în această calitate jucat în marea dramă profetică un rol important.

Iată pe scurt diferiți actori și rolurile lor : Domnitorul Persiei a reprezentat autoritate regală ; câteodată a reprezentat pe dumnezeul acestei lumi. câte odată pe Iehova Dumnezeu și pe Christos Isus. Împărăteasa Vasti a jucat rolul „creștinătății” organizate din ziua de astăzi, din care numiți membri au avut probabil odinioară un drept asupra tronului și cari și acum se bizuiesc pe el, dar cari nu corespund cerințelor lui Dumnezeu. Iudeul Mardoheu care a fost devotat lui Dumnezeu reprezintă pe acea clasă a urmașilor lui Christos Isus pe cari Domnul la venirea în templul lui Iehova pentru judecată i-a găsit credincioși și pe cari i-a numit pe toți laolaltă „robul credincios și înțelept” al său. Frumoasa fată de neam iudeu cu numele Estera a jucat rolul acelor cari după 1918 au ve-

nit la Domnul, Regele, și cari din pricina credințioșiei lor au fost unși, au fost aduși în templu și au fost făcuți o parte ai lui Christos. Estera și Mardoheu laolaltă au fost un tablou al rămășiței lui Dumnezeu de pe pământ care este numită și martorii lui Iehova. În decursul dramei, ceva mai târziu, Estera, Mardoheu și toți ludeii împărăției laolaltă au reprezentat pe poporul uns al lui Dumnezeu.

Haman care a încercat să ucidă pe Mardoheu, Estera și pe ceilalți ludei, a reprezentat pe reprezentanții de astăzi ai religiunii cari se sfătuiesc împreună cum ar putea păgubi și nimici pe martorii lui Iehova. Drama descopere apoi scopul lui Iehova de a da poporului său tot scutul de lipsă și de a păzi pe aceia cari îi sunt devotați în mod credincios. Din acest motiv este cartea Estera pentru creștinii adevărați din timpul prezent de un interes deosebit. Cuprinsul ei nu descopere numai ocrotirea pe care o acordă Dumnezeu poporului său, ci afară de aceasta arată dinainte ce va aduce viitorul apropiat unșilor Domnului și contimporanilor lor.

Estera a devenit împărăteasă. Mardoheu avea un serviciu în poarta palatului regal. Haman a fost numit într'un oficiu înalt în ministerul regelui și a umblat după aceea să se vadă înălțat pe sine însuși și foarte onorat de către popor. Pentruca să fie distins înaintea tuturor celorlalți, el a făcut rost de un decret regal în virtutea căruia toți slujitorii împăratului au trebuit să-și plece capul când a trecut Haman pe dinaintea lor. Haman a jucat în aceasta rolul conducătorilor distinși ai religiei.

Aceștia așteaptă ca semenii lor să le deie onoare, să se încline înaintea lor și să recunoască superioritatea lor ca conducători religioși ai poporului, și ei câștigă în acest scop consimțirea puterilor stăpânitoare. Deoarece Mardoheu a fost un Iudeu credincios și Haman a aparținut Agaghiților, cari au fost cunoscuți ca dușmani de moarte ai lui Dumnezeu, lui Mardoheu nu i-a fost permis nicidecum să se încline înaintea lui Haman, căci altfel ar fi călcat credințioșia sa față de Iehova. Din acest motiv a refuzat să facă lucrul acesta și a descoperit prin purtarea sa nu numai înaintea lui Haman, ci și înaintea tuturor celorlalți că a fost un iudeu, adică că el a adorat și a servit pe Iehova Dumnezeu.

Nici urmașii credincioși ai lui Christos Isus cari sunt preumbriți prin Mardoheu, nu se pot înclina astăzi înaintea oamenilor și nici nu le pot da onoare și în acelaș timp să rămână credincioși cu adevărat lui Iehova. Martorii lui Iehova vor servi pe Dumnezeul lor cel mare chiar și dacă prin aceasta și-ar atrage asupra lor mânia stăpânitorilor. Ei trebuie să-i rămână credincioși și vor și face lucrul acesta, și această atitudine întărită împotriva lor în mod deosebit pe lumea religioasă și aliații ei.

Acum Haman s'a frământat cu firea să ucidă pe Mardoheu și nu numai pe el, ci și pe toți ceilalți Iudei. El a publicat o ordonanță iscălită și pecetluită de împărat care a dat dreptul tuturor locuitorilor din întreaga împărăție ce n'au fost iudei să omoare pe toți Iudeii. În aceasta a fost cuprins bine-înțeles și Mardoheu, și a dat ocazie lui Haman să se răzbune în felul acesta pe deplin pe el.

Atentatul asupra Iudeilor însă a amenințat și viața împărătesei Estera. Mardoheu prin atitudinea sa decisă pentru Iehova Dumnezeu a pus în joc nu numai viața sa, ci și viața împărătesei și a tuturor celorlalți Iudei ai împărăției. Iehova a ilustrat prin această dramă profetică în mod potrivit cum va conspira Satan — la sfârșitul lumii — împreună cu reprezentanții săi vizibili și invizibili împotriva tuturor cari rămân credincioși și adevărați lui Iehova. Această parte a dramei este prin urmare adevărată pe deplin prin cuvintele Psalmului optzeci și treilea fiindcă și acolo este vorba despre un atentat la viața poporului uns al lui Dumnezeu. Și din capitolul al 14-lea al profeției lui Zaharia aflăm, că Satana și oștirile sale vor ataca pe poporul ales al lui Dumnezeu, și cum va fi sfârșitul.

Când Haman s'a străduit să primească acea ordonanță regală pentru stărpirea Iudeilor, a făcut pe rege să creadă că Iudeii ar fi trădat guvernul și de aceea ar fi atât de vinovați încât sunt vrednici să fie pedepsiți cu moartea. Și astăzi reprezentanții religiei fac laolaltă eforturi ca să facă pe corpurile legislative din țară și pe poliție să creadă că martorii lui Iehova sunt necredincioși guvernelor pământului și de aceea sunt vrednici de moarte. Iehova n'a împiedecat pe Haman în conspirațiunea sa nelegiuită până când n'a sosit timpul fixat pentru a interveni. Sfânta Scriptură arată că Dumnezeu în chip asemănător nu întreprinde nici aducerea la îndeplinire a conspirațiunii lui Satan și a reprezentanților lui până când nu va sosi timpul său fixat să-și descopere în luptă pu-

terea și să zdrobească organizațiunea lui Satan.

Haman a pus să se pregătească o spânzurătoare și a avut de gând să spânzure pe Mardoheu pe ca și astfel să aducă dovada înaintea fiicăruia că este un trădător. Afară de aceasta a făcut cunoscută în întreaga împărăție ordonanța regală că Iudeii trebuie omoriți într-o zi fixată. Starea adevărată a lucrurilor însă i s'a făcut cunoscută regelui la timpul rânduit prin Estera. Regele a făcut ca Haman să fie umilit în mod public pe străzi înaintea poporului și mai târziu a ordonat să fie spânzurat pe aceeaș spânzurătoare pe care a ridicat-o pentru Mardoheu. Așa a arătat Iehova că el dăruiește o răsplată dreaptă acelor care voiesc să păgubească pe alții în mod nedrept. În armonie cu aceasta a pus pe Psalmist să zică: „Neamurile [potrivnicii lui Dumnezeu] cad în grota pe care au făcut-o, și li se prinde piciorul în lațul pe care l-au ascuns. Domnul Se arată, face dreptate, și prinde pe cel rău în lucrul mâinilor lui”. (Psalm 9:15,16). Și fiii lui Haman au fost spânzurați pe aceeaș spânzurătoare. Apoi a venit ziua când Iudeii întregii împărății au trebuit atacați și nimiciți. Decretul unui împărat al Persiei n'a fost permis să fie schimbat; dupăce a fost odată publicat a trebuit să fie îndeplinit. Pentru a preîntâmpina acest fapt, împăratul a publicat o nouă ordonanță care a zis că Iudeii să nu se deie înapoi și să se apere ei înșiși. Ceasul deciziv a sosit și Iudeilor le-a reușit să pună pe fugă pe cei cari n'au fost iudei și să-i nimicească. Poporul iudeu a câștigat o biruință deplină.

Această mare dramă divină ne arată că lui Satan i se dă un anumit timp în decursul căruia el

împreună cu oștirile sale) poate face încercarea să nimicească pe martorii lui Iehova și pe toți servii credincioși ai lui Iehova. Acești credincioși sunt adunați în locul sigur al lui Dumnezeu care este numit „Armagedon”. După aceea Dumnezeu va permite ca Satan și reprezentanții lui răi să poată merge la lucru ca să înfăptuiască intențiunile lor nelegiuite ; însă la timpul rânduit Iehova va interveni prin faptul că pune în mișcare organizațiunea lui proprie sub conducerea lui Christos Isus marele înareșal, și apoi va urma războiul zicii celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic în care oștirile lui Satan vor fi nimicite cu totul și oștile lui Iehova vor birui pe deplin. Așa preumbrește Iehova cum va păzi și va conduce la biruință pe aceia cari îl iubesc și-l servesc.

Ceeace accentuiază în mod deosebit această dramă minunată profetică este justificarea Cuvântului și numelui lui Iehova. Ea arată că el permite dușmanilor lui să meargă până la limita extremă cu ocazia dușmănirii lor trufașe, răutăcioase, și prigonirii poporului credincios al lui Iehova. Aceia cari servesc pe Dumnezeu din iubire nu trebuie să se teamă nici de oameni și nici de Diavolul. Domnul poruncește martorilor săi să meargă înainte cu zel și cu curaj în această zi a judecății cu vestirea adevărului despre el și împărăția sa. Acest tablou profetic din cartea Estera ne oferă una dintre cele mai tari dovezi adevărate că Iehova va lua atitudine pertru poporul său credincios și-și va justifica în curând numele. O examinare amănunțită a cuprinsului lui va umplea pe fiecare inimă cinstită cu bucurie sinceră deoarece din aceasta stră-

lucește harul plin de iubire al lui Dumnezeu pentru servii lui.

Înainte de aceasta cu mult timp a pus Iehova să se scrie acest tablou în cartea Estera și l-a făcut o parte a Sfintei Scripturi. Acum a sosit timpul de a face cunoscut însemnarea lui aceloră cari posedă favoarea lui Dumnezeu: rămășiței lui Dumnezeu de pe pământ. Iehova păzește numai pe accia cari îl iubesc. Rămășița dovedește iubirea sa pentru Dumnezeu prin aceea că i se devotează în mod dezinteresat și păzește cu bucurie poruncile sale. Membrii rămășiței trebuie „să facă binele și să urască răul”, trebuie să steie cu inima și mâna pe partea lui Iehova și să lucreze împreună uniți în organizațiunea lui. De aceea li se spune: „Urâți răul, ccice iubiți pe Domnul! El păzește sufletele credincioșilor Lui, și-i izbăvește din mâna celor răi”. (Psalmul 97:10). Să răsune tare preamăririle lui Iehova și numele lui să fie proslăvit acum și'n totdeauna!

R u t.

IN ACESTE ZILE când puterea lui Satan se apropie de sfârșit și împărăția lui Dumnezeu se începe printre oameni, Iehova continuă să descopere căutătorii sinceri ai adevărului că Biblia este Cuvântul său și ea trebuie să aducă curaj și ajutor aceloră cari iubesc și servesc pe Dumnezeu. Printre minunatele cărți aducătoare de mângâiere ale Sfintei Scripturi aparține și cartea Rut. Timp de sute de ani n'a putut fi înțeleasă și apreciată just, deoarece nu sosise timpul rânduit al lui Dum-

nezeu pentru aceasta.. Cartea a rămas nedeschisă până la venirea lui Christos Isus în templul lui Iehova. Acesta este după cât se pare motivul că interpretatorii Bibliei au privit cartea Rut numai ca o dare de seamă a faptelor istorice cu privire la spița lui Christos Isus. Însă ea are un înțeles mai adânc. Ea cuprinde o mare dramă profetică care a fost scrisă de Iehova Dumnezeu în scopul ca să facă cunoscut rămășiței sale de pe pământ, martorilor săi, anumite adevăruri cari în timpul prezent îi sprijinesc și-i încurajează în mod deosebit, și cari arată și altor oameni de bine cum se desfășoară scopurile lui Dumnezeu în armonie cu profeția sa.

Poporul de legământ al lui Iehova a aflat acum că Iehova Dumnezeu în purtarea sa cu omenirea are în vedere în primul rând justificarea numelui său mare. În timpul trecut s'a cugetat că scopul lui Dumnezeu se compune din aceea de a salva oameni, însă această mântuire a omului comparată cu justificarea numelui lui Iehova este de puțină importanță. Ceeace observăm mai întâiu în cartea Rut este faptul că Elimelec a avut lipsă de un justificator. Numele *Elimelec* înseamnă „Dumnezeul regelui”. Drama cărții Rut descopere că în spița regală dela Iuda până la acela care a trebuit să preumbrească pe Christos Isus, Regele lumii, a amenințat să aibă loc o spărtură sau întrerupere. Decretul divin însă a trebuit să se îndeplinească cu toate acestea, și anume: „Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șlio (Mesia), și de El vor asculta popoarele”. (Geneza 49:10). Spița care a trebuit să conducă la domnitorul lu-

mii a trebuit să fie fără lacune (lipsă de șir).

Acest tablou profetic se împlinește în timpul când Iehova voiește să justifice numele său mare. El este Împăratul și prea iubitul său Fiin este justificatorul sau instrumentul pe care-l întrebuințează Iehova. Drama pusă la punct de Dumnezeu are de scop după cât se pare identificarea clară a justificatorului numelui lui Iehova. Așară de aceasta descopere că la sfârșitul lumii se află pe pământ o ceată de oameni pe cari Domnul îi alege din lume ca martori pentru numele său. îi face o parte a casei lui Iehova și le permite să ieie parte la justificarea numelui său. Ea arată și cerințele pe cari trebuie să le îplinească aceia cari devin membrii ai casei regale a lui Iehova.

Dovezile existente arată limpede că cartea Rut a fost scrisă după instalarea lui David ca rege. Din aceasta putem conchide că împlinirea dramei profetice trebuie să cadă în timpul când marele David antitipic, Shristos Isus Domnul nostru se arată în templul lui Iehova pentru judecată, adică tocmai în zilele noastre. Sfânta Scriptură ne învață mai departe că toate acele lucruri au fost scrise spre folosul celor credincioși cari vor trăi la sfârșitul lumii pe pământ. ceeace este o altă dovadă că acum a sosit timpul când cartea Rut poate fi înțeleasă și apreciată. Acesta este motivul pentrue a dat Dumnezeu acum poporului său o înțelegere a acestei cărți. O explicare amănunțită a acestei drame profetice se află în cartea „Prezervatiune” care a fost publicată de editura „Watch Tower” (în englezește) și care vă este oferită în casele Dvs. de către martorii lui Iehova. E în interesul Dvs. de

a citi această carte pentru că explică însemnarea evenimentelor de astăzi. Eu nu pot să mă referesc aci decât la punctele cele mai importante ale marii drame și vă îndrumez la explicarea amănunțită în cartea „Prezervațiune”.

În Palestina a domnit o foamete. Elimelec a emigrat din pricina aceasta cu familia sa în țara Moabului. (Această faptă a format o parte a dramei profetice). Elimelec a avut o femeie și doi feciori cari s’au însurat amândoi cu femei moabite. Unul a luat de nevastă pe Orpa, iar celălalt pe Rut. Cei doi feciori au murit fără copii. Deoarece și Elimelec murise a fost de lipsă ca cineva să-i nască o sămânță pentru susținerea numelui său. Femeia lui Elimelec, Naomi, s’a întors cu cele două nurore la Betleem. După ce Orpa a mers cu ele o bucată de drum, s’a întors la poporul ei. Cele două văduve Naomi și Rut au continuat apoi singure călătoria spre Betleem.

Cei doi feciori ai lui Elimelec cari au murit, reprezintă o clasă de oameni cari deși înțeleg și primesc adevărul despre scopul divin, n’ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu și devin necredincioși, adică „se întorc înapoi” și pierd totul. Sfânta Scriptură dovedește peste orice îndoială că Domnul Isus Christos a venit în anul 1918 la templu pentru a ține judecată, și că atunci a fost luat duhul sfânt ca mângâietor și ajutor fiindcă Christos Isus a fost prezent el însuși în templu. În acel timp mulți cari au făcut o consacrare de a face voia Domnului s’au dovedit în probă ca necredincioși și au căzut. Orpa care s’a întors la oamenii ei proprii, reprezintă o clasă de oameni care a venit în atingere

cu adevărul după venirea Domnului la templul său, dar care de asemenea s'a întors și n'a voit să urmeze mai departe pe Domnul.

Moab a fost un tablou al lumii sau al organizațiunii lui Satan. Că Orpa s'a întors la Moab, a fost o reprezentare simbolică a faptului că anumiți oameni deși au început să urmeze adevărul, s'au întore iarăș înapoi la lume. Numai după venirea lui Christos Isus în templul lui Iehova au recunoscut urmașii lui Christos Isus că trebuie să se despartă pe deplin și în mod hotărît de organizațiunea lui Satan și să ieie atitudine în mod îndrăzneț pentru organizațiunea lui Iehova. Aceasta s'a reprezentat prin aceea că Naomi a părăsit țara Moabului și s'a întors la Betleem. Rut, care nume înseamnă „lovărășă“, s'a hotărît să însoțească pe Naomi și a refuzat să se întoarcă în țara Moabiților. Prin aceasta s'a reprezentat pe aceia din poporul de legământ al lui Dumnezeu cari după venirea lui Christos Isus în templul lui Iehova au ajuns la cunoștința adevărului, cari de atunci încolo au rămas credincioși, au fost aleși de Domnul și au fost adunați la ceata templului.

S'a exprimat cugetul că Rut a preferat să rămână la soacra sa pentru că a iubit pe Naomi. Acesta n'a fost însă motivul adevărat. Rut preumbră în această parte a dramei o clasă de oameni care a fost adusă în legătură cu adevărul și apoi silită fiind de împrejurări s'a văzut pusă înaintea alegerii sau să se întoarcă în organizațiunea lui Satan sau să ieie atitudine de bună voie pe partea lui Dumnezeu Iehova și să fie devotată în mod credincios organizațiunii sale. Motivul unei astfel de

hotărîri trebuie să fie iubirea adevărată pentru Dumnezeu. Faptul că Rut s'a hotărît să rămână la Naomi reprezintă iubirea pe care o arată poporul lui Dumnezeu față de el și care-l îndeamnă să-l servească cu orice preț chiar și dacă pierde prin aceasta plăceri pământești sau onoare. Din pricină că Rut s'a hotărît împotriva organizațiunii lui Satan și pentru Iehova, se poate spune cu adevărat despre ea c'a fost frumoasă. Aceasta este în armonie deplină cu Psalmul al 45-lea în care Domnul zice celor chemați la împărăție: „Uită pe poporul tău și casa tatălui tău! Și atunci împăratul îți va pofti frumusețea. Și fiindcă este Domnul tău, adu-i închinăciunile tale“. Rut a reprezentat în această parte a dramei pe aceia cari ies afară din lume, află ceva despre Iehova și împărăția sa și după aceea îndeplinesc legământul lor cu răvnă și sânguință, dorind un loc în casa lui Iehova ca să locuiască veșnic acolo.

Tocmai se începuse secerișul când au sosit Naomi și Rut în Betleem. Și în aceasta este o dovadă când trebuie să se împlinească această profeție, adică din anul 1918 când Domnul a început să strângă la sine pe poporul său de legământ. (2 Tesaloniceni 2:1) Rut a găsit un loc pe câmpul lui Boaz unde a putut să lucreze. Boaz proprietarul câmpului a jucat de asemenea un rol în această dramă mare. El a reprezentat pe secerătorul principal, adică pe Christos Isus. Când Boaz a invitat pe Rut să culeagă spice de pe câmpul său, ea și-a arătat față de Boaz mulțumirea mare pentru aceste privilegii. Ea a reprezentat cu această ocazie pe aceia cari sunt mulțumitori Domnului pentru că

li s'a dat o ocazie să serveasca pe Dumnezeu în lucrarea lui a împărăției care se face în ziua de astăzi în lume.

Ruda cea mai apropiată a lui Elimelec a avut datoria să răscumpere pământul lui și să eie pe văduva lui de nevastă și astfel să nască o sămânță numelui lui Elimelec. Fiind Naomi prea bătrână ca să aducă un copil în lume, a trebuit să-i ieie locul Rut. Ruda ei însă a refuzat să cumpere pământul lui Elimelec și să ieie pe Rut de femeie pentruca să continue numele celui mort. Naomi s'a îngrijit cu râvnă să mențină spița casei lui Iuda fără lacune, ca să nu lipsească o odrazlă în neamul regal. Prin urmare ceeace s'a putut face în mod potrivit a și făcut ea să facă ca putință murorii sale să ocupe locul ei propriu. Iehova Dumnezeu a condus-o cu această ocazie, și ea nu-i permis să fie prin urmare dojenită din pricina procedării sale, cum au făcut mulți lucrul acesta. Chestia a fost prezentată lui Boaz și el a îndeplinit datoria rudei celei mai apropiate prin aceea că a răscumpărat pământul și a luat de soție pe Rut. Fiul care li s'a născut lui Boaz și Rut a venit în lume în numele lui Elimelec. El a fost numit Obed, ceeace înseamnă „închinător“ sau „unul care servește“. Fiul reprezintă prin urmare o clasă pe care Domnul Isus la venirea sa în templul lui Iehova o găsește credincioasă și de aceea o numește „servul credincios“. Acestei clase îi încredințează Domnul interesele împărăției pe pământ. Și Naomi și Rut sunt un tablou al acestei clase a servului credincios, a unșilor Domnului, și martorilor lui Iehova cari duc mesajul adevărului la popor. Drama re-

prezintă în mod deosebit că membrii clasei servului credincios trebuie să-și îndrepte inima cu totul și fără rezervă asupra înfăptuirii voinței lui Dumnezeu și să păzească în mod credincios legământul lor. Numai în felul acesta vor fi primiți în casa lui Iehova unde în mijlocul celorlalți membri ai templului trebuie să se dovedească în aceste zile din urmă ca martori credincioși și adevărați ai lui Iehova pe pământ.

Înainte de aceasta cu mult timp au fost reprezentați în mod simbolic în această dramă credincioșii cari vă aduc mesajul adevărului. Dacă aprofundați acum această temă veți recunoaște bunătatea Domnului care a arătat la aceste adevărate felinite și le-a făcut să fie scrise în forma unei drame spre folosul și întărirea aceloră cari îl servesc acum.

Cartea Rut descopere importanța mare a justificării numelui lui Iehova. Afară de aceasta ea dovedește că din timpul când Dumnezeu a făgăduit lui Avraam o sămânță pentru binecuvântarea tuturor familiilor pământului, Iehova a pășit neștrămutat și maiestos spre realizarea scopului său, și că acest scop se va îndeplini acum cu totul prin faptul că marea sămânță a lui prin care vine binecuvântarea, este descoperită întregii lumi. La fiecare pas a încercat Satan să oprească nașterea sămânței — însă în zadar !

Trei femei apar într'un mod preeminent în cartea Rut, evident, în scopul ca să arate că așa zisa „desvoltare a uaracterului“ sau „progresul cului propriu“ nu este de lipsă pentru primirea unui loc în împărăția lui Dumnezeu. Ceeace cere Domnul

este devotament deplin și complet, loialitate și credincioșie față de el și organizațiunea sa. Numai acelora, cari îndeplinesc aceste condițiuni, le dă un loc în casa regală. Marea dramă arată clar și limpede că Iehova este acela care alege pe membrii casei sale regale, și că el pune pe membri în diferite locuri cum îi place. Afară de aceasta ea accentuiază că farmece personale, cultură sau o purtare după cât se pare blândă, frumoasă, nu numără nimic cu ocazia alegerii. Dumnezeu chiamă numai astfel de bărbați și femei pentru un loc în împărăția sa cari și-au dovedit credincioșa și devotamentul față de el.

Psalmul al douăzeci și treilea.

PSALMUL AL DOUAZECI ȘI TREILEA a fost citat de creștinii după nume mai mult decât orice alt text al Bibliei și în general a fost interpretat tot atât de fals. În toate timpurile a ieșit la iveală aceea slăbiciune deosebită a celor ce-au susținut a fi creștini de a-și da prea mare importanță. Aceasta reiese din aceea cum a fost aplicat Psalmul al 23-lea. Cel ce s'a mărturisit a fi un urmaș al lui Christos, și-a zis deobicei : „Că eu sunt mai bun ca alții, știe de sigur Dumnezeu; eu voiesc să-mi dezvolt acum caracterul și în curând voi ajunge în cer și voi ajuta Domnului la stăpânirea universului“. Pentru aceasta este de vină în mare parte părerea băgată în capul oamenilor că Dumnezeu își bate capul cu deosebire cu aceea să câștige oameni pentru cer; însă această părere este greșită.

Pentru a înțelege acest cântec minunat, poetic, Psalmul al 23-lea, trebuie constatat mai întâiu cine este cuvântătorul și în ce legătură stă cu Iehova. Iehova Dumnezeu este păstorul cel mare. David care a păzit oile tatălui său, a rostit cuvintele acestui Psalm. Fără îndocală aceasta arată că David a fost un tip al lui Christos Isus și a vorbit aci în mod profetic despre Christos. Iehova despre care este vorba în el, și servul ales al lui Iehova la care se refereste, joacă prin urmare în legătură cu acest Psalm un rol deosebit. După cum s'a amintit, servul ales cuprinde pe Christos Isus și pe toți cari se află în armonie cu el. Psalmul s'a referit la Isus în timp ce-a fost pe pământ și la ucenicii săi crenincioși cari au fost una cu el.

În decursul primelor veacuri ale bisericii au intrat în ea oameni ambițioși ceeace a avut ca urmare pierderea unității bisericii. Apostolul cel condus de Domnul a atras atențiunea asupra acestui fapt când a scris că Domnul a dăruit bisericii învățători credincioși și ajutori ca să o aducă la o stare de armonie. În Efeseni 4:13 citim: „Până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos“. Numai după venirea lui Christos Isus la templul lui Dumnezeu și după strângerea la el a acelor cari îi sunt devotați pe deplin, a putut să domnească armonia. Alte texte biblice și fapte independente de ele dovedesc că Domnul a venit la templul lui Dumnezeu în anul 1918 și după aceea a adunat la sine pe urmașii săi credincioși, atât pe cei cari au murit în credință și acum au fost înviați cât și

pe rămășița credincioasă de pe pământ. Toți aceștia uniți cu Christos formează pe David cel antitipic, cuvântătorul Psalmului.

Iehova a zis acum clasei servului său credincios (Isaia 42:9) : „Iată că cele dintâi lucruri s'au împlinit, și vă vestesc altele noi : vi le spun mai înainte ca să se întâmple“. De aceea cântă servul lui Iehova un cântec nou. A sosit timpul când Iehova deschide poporului său de legământ profețiile cărții Ezechiel și ale Apocalipsului. El a și făcut aceasta și astăzi îi dă o înțelegere a ceea ce se va întâmpla în curând. Cei credincioși văd acum că Satan stă în fruntea unei organizațiuni tari care a acărât numele lui Iehova și a apăsât poporul timp de sute de ani, dar că organizațiunea lui Dumnezeu este cu mult mai tare și în curând nimicește puterea lui Satan și liberează poporul de jugul său. Ei văd mai departe că cei devotați lui Dumnezeu sunt acum ținta deosebită a atacurilor Diavolului și că Satan i-ar nimici într'o clipă dacă Dumnezeu nu i-ar fi adus în locul ascuns al siguranței, după cum reiese aceasta din Psalmul al nouăzeci și unulea. Ei văd de asemenea și privilegiul lor prezent să spună poporului adevărul, în ascultare față de poruncile lui Iehova, și din pricina acestei prețioase dovezi de favoare cântă cântecul pe care-l cuprinde Psalmul al douăzeci și treilea în mod profetic.

El începe cu cuvintele armonioase : „Domnul este Păstorul meu : nu voi duce lipsă de nimic“. Iehova marele Păstor al turmei sale, dăruiește membrilor clasei servului său hrana necesară pentru ei, și ei nu vor mai duce lipsă de o înțelegere

— Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău căci Tu ești cu mine. (vers. 4).

a Cuvântului său prețios. Deoarece ei se încred pe deplin în Dumnezeu și știu că împărăția sa a sosit și cu ea liberare deplină, se bucură. Punând temeiuri plini de încredere pe îngrijirea milostivă a lui Dumnezeu, ei continuă în cântecul lor (versetul 2): „El mă paște în pășuni verzi și mă duce la ape de odihnă“. Apele liniștite sunt adânci; ele sunt un simbol ale lucrurilor adânci ale Cuvântului divin pe cari le-a făcut acum ușor de înțeles pentru credincioșii lui.

Apele liniștite sau de odihnă reprezintă afara de această că copiii credincioși ai lui Dumnezeu se odihnesc în încredere și în pace cu toate atacurile lui Satan și ale reprezentanților lui, deoarece se încred în îngrijirea lui Iehova pentru ei. Prin marea prigonire care a venit peste poporul lui Dumnezeu în decursul războiului mondial, el s'a aflat în mare strâmtoare și greutate. Așa s'a părut ca și cum s'ar înnece și ar pieri într-un râu, însă curând după aceea Iehova i-a dat o înțelegere nouă în ceea ce privește profețiile sale și cei credincioși au început plini de bucurie să cânte cuvintele din versetul 3, și și astăzi le cântă: „Imi înviorează sufletul, și mă povățuiește pe cărări drepte, din pricina Numelui Său“.

Iehova îi înviorează și-- conduce pe cărarea dreptății nu numai pentruca să salveze pe servii săi credincioși, ci „din pricina Numelui Său“. Timp de sute de ani a fost hulit numele mare al lui Iehova și acum a sosit timpul când va fi justificat. De aceea a făcut Iehova pe clasa servului său martori ai săi pentruca să-l preamărească înaintea tuturor oamenilor și să anunțe că împărăția lui a sosit și

ea va aduce numele lui mare din nou la onoare. Pentruca servii săi credincioși să poată răspândi adevărul, Iehova îi conduce pe calea cea dreaptă. Membrii „robului credincios“ se află tocmai acum în acest lucru. Ei merg din casă în casă și comunică oamenilor că Iehova este Dumnezeu și împărăția sa a sosit, și că el va nimici în curând pe dușman împreună cu puterea sa și va binecuvânta pe cei ascultători cu pace, bună stare și fericire veșnică.

„Servul credincios“ știe că Satan și reprezentanții lui pământești fac încercări disperate să nimicească pe martorii lui Iehova. Plin de încredere însă se sprijinește pe Iehova și cântă cuvintele versetului al patrulea : „Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiua Ta mă mângâie“. Din acest motiv nu poate descuraja pe martorii lui Iehova nici arestarea, nici întemnițarea și nicio altă prigonire, pentrucă orice ar veni ei se încred în Dumnezeu Iehova și știu că-i va libera. Ei iubesc pe Iehova și aud cuvintele sale scumpe cari sunt scrise în Psalmul 145 : „Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc“.

În Psalmul al treizeci și șaptelea Iehova a pus să se scrie următoarele, ceeace de asemenea se referă la servul său : „Am fost tânăr, și am îmbătrânit, dar n'am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea“. În zilele bisericii primitive „clasa servului“ a fost tânără ; acum însă în aceste zile din urmă urmașii adevărați ai lui Christos au intrat în starea de maturitate și de aceea sunt numiți „bătrâni“. Această fă-

găduință se poate împlini atât în înțeles literal cât și spiritual. Dumnezeu nu va lăsa ca credincioșii lui să moară de foame, fie din lipsă de hrană materială sau spirituală. Niciodată n'a apărut adevărul Cuvântului divin aceloră cari iubesc pe Dumnezeu atât de limpede ca astăzi, și în timp ce dușmanul continuă prigonirea, Iehova dăruiește servilor săi lumină mai clară despre însemnarea Scripturii. Din acest motiv își continuă clasa servului cântecul (versetul 5) : „Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei : îmi ungi capul cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el”.

În timp ce potrivnicii lui Dumnezeu și ai adevărului său continuă să necăjească și să prigonească pe martorii credincioși, Iehova le pregătește o masă încărcată cu hrană nutritoare, delicioasă. Ei se întăresc cu această hrană și află pentru ce suferă atât de mult omenirea astăzi și ce se va întâmpla în curând. Faptul acesta este în sine însuși o dovadă că ceata martorilor credincioși are aprobarea lui Iehova și aceasta trebuie să-i fie de ajuns, deoarece aprobarea oamenilor n'are nicio importanță pentru ea. Ungerea unui cap cu untdelemn a reprezentat în mod simbolic faptul că clasa servului credincios este destinată pentru o anumită pozițiune sau pentru un anumit loc în organizațiunea lui Dumnezeu, și că ea are aprobarea lui Iehova. Cântecul ei sună mai departe : „Paharul meu este plin de dă peste el”. Faptul că paharul este plin de dă peste el arată în simbol că Iehova s'a îngrijit pentru servii săi din belșug, și această cunoștință îi îndeamnă la un cântec de preamărire spre cinstea numelui său.

Psalmistul vorbește apoi despre casa lui Iehova. Cei credincioși înțeleg ce înseamnă „casa Domnului”, și anume că ea înseamnă organizațiunea lui mare a cărei cap și rege este Christos Isus. Din Psalmul al doilea reiese că Iehova a pus pe prea iubitul său Fiu pe tron și el a început cu domnia. Credincioșii înțeleg că Christos a adunat la sine pe servii adevărați ai lui Dumnezeu, că lucrarea justificării numelui lui Iehova s'a început, și că ei ca membrii casei lui Iehova pot fi pentru vecie primitorii harului și îndurării lui Dumnezeu. Membrii clasei servului cari apreciază iubirea, îndurarea și binecuvântările lui Iehova în aceste zile pline de primejdie și cunosc îngrijirile sale minunate în favoarea lor, își continuă plini de încredere cântecul (versetul 6) : „Da, fericirea și îndurarea și binecuvântările lui Iehova în aceste și voi locui în Casa Domnului până la sfârșitul zilelor mele [pentru totdeauna ; după alte trad.])”. Cei credincioși știu că toate săgețile de foc pe cari le aruncă asupra lor cel nelegiuit și reprezentanții lui, nu-i pot nimici. Ei cred tare că dacă rămân devotați credincios lui Dumnezeu și pun poruncile sale mai presus de poruncile oamenilor, ei pot aștepta binecuvântările sale pentru vecie. Iehova le-a dat porunca să transmită mesajul adevărului poporului, și fără să ție seamă de împotrivire sau prigonire ei trebuie să îndeplinească această poruncă. Privit din punctul de vedere omenesc, ei nu socotesc viața lor ca scumpă pentru ei înșiși. A asculta și a servi pe Iehova Dumnezeu este pentru ei de cea mai mare importanță, pentru că de ascultarea lor atârnă și soarta lor veșnică. Din acest

motiv aduc adevărații martori ai lui Iehova oamenilor mesajul adevărului. nu pentru vreun câștig material sau pentru ca să se bucure de onoare pentru ei înșiși, nu — ci pentru a dovedi ascultarea lor față de Dumnezeu. pentru a aduce poporului adevărul și în felul acesta să aibă o parte la justificarea numelui lui Iehova.

Așa este Psalmul al douăzeci și treilea o făgăduință prețioasă a lui Iehova față de clasa servului său credincios care depune pentru el mărturia pe pământ. El aparține cântecului nou pe care-l amintește Ioan în capitolul al 14-lea al Apocalipsului și care este cântat spre lauda și cinstea numelui lui Iehova. Oamenii să audă acest cântec și să ieie la cunoștință că împărăția lui Dumnezeu este aici!

Psalmul al douăzeci și treilea este unul dintre acele mesaje însuflețitoare ale lui Iehova pe care le dă acum poporului său. pentru ca -- tare în credință — cu toată ura și prigonirea oamenilor. să aducă la îndeplinire voința lui Dumnezeu prin aceea că face cu putință ca și alții să ieie cunoștință de mesajul împărăției. Ambasadorii Domnului vă vizitează acum și vă aduc literatură care explică Biblia. Ei vi la Dumneavoastră ca prieteni și doresc să vă facă bine. Ei n'au în gând să înceapă vreo ceartă cu oamenii, dar este datoria lor să spună adevărul așa după cum reiese din Cuvântul lui Iehova Dumnezeu. Ei îndeplinesc această datorie pentru ca și Dumneavoastră să știți că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat. Cel Prea Înalt peste întreg pământul.

„IN PAȘUNI :- VERZI“ -:

Ce înviorător este de a te așeza în pășuni verzi și de a te bucura de iarba care crește frumoasă și verde! Ce înțelege însă Psalmul al 123-lea treilea sub aceasta, veți pricepe numai după ce veți avea toate lucrările Judecătorului Ruthford. Iată-le :

HOTĂRÂRE CAMIN ȘI FERICIRE

INGERI CRIZA

GUVERN

Fiecare din broșurile de mai sus are 64 de pagini și costă numai 5 lei. Iar cartea

CREAȚIUNE

foarte frumos legată și cu ilustrațiuni în culori, costă 50 lei. Toate acestea se pot comanda dela

SOC. DE BIBLIE ȘI TRACTATE „M. D. I“.

Soc Anonimă de Editură

Str. Crișana No. 33

BUCUREȘTI II

**Scriserile Judecătorului Rutherford sunt editate în
Străinătate de :**

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 Adams Street, Brooklyn, N. Y., U. S. A.

WATCH, TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
are filiale în următoarele țări:

Africa de Sud,	Boston House,	Cape Town
Africa occidentală,	71 Broad St., Box 695	Lagos Nigeria
Anglia,	34 Craven Terrace,	Londra, W. 2.
Argentina,	Calle Cramer 4555,	Buenos Aires
Australia	7 Beresford Rd.,	Strathfield, N. S. W.
	66, rue de l'Indendant,	Bruxelles
	Av. Celso, Garcia 951,	Sao Paulo
Brazilia,	(Gaijana Engleză), Box 107,	Georgetown, Demarara
British,	40 Irwin Ave.,	Toronto 5, Ont.
Canada	Tylova ul. 16,	Praha-Smichov
Cehoslovacia,	Avda, Buenos Aires 80, (Blanqueado)	Santiago
Chili,	Box 1903,	Shanghai
China,	Sondre Pasanvej 54,	Copenhaga
Danemarca	Ailmendstrasse 39,	Bern
Elveția,	Suur Tartu-Maari te 3,	Tallinn
Estonia,	Väinämö senkatu 27,	Helsinki
Finlanda,	129 Fabourg Poissonière,	Paris IX
Franta,	Fuchsberg 45,	Magdeburg
Germania,	Lombardou 44,	Atena
Grecia,	1223 Persacola St.,	Honolulu
Hawai,	40 Colaba Rd.,	Bombay 5
India,	1132 Rtzal Ave.,	Santa Cruz, Manila
Insulele Filipine,	V segrad-ka ul. 15,	Beograd
Iugoslavia,	151 King St.,	Kingston
Jamaica B. W. I.,	58 Ogikubo 4-Chome,	Suginamiku, Tokio
Japonia,	Post Box 59,	Batavia Centrum
Java,	Casu Iela 11 D. 25,	Riga
Letonia,	Aukstaiciu g-ve 8, b. 1,	Kaunas
Lituania,	Eiherberg 37,	Luxemburg
Luxemburg,	Calzada de Molchor Ocampo 71,	Mexic, D. F.
Mexic,	Inkognitogaten 28 b,	Oslo
Norvegia,	Box 252,	Wellington
Noua Zeelanda,	Camplaan 28,	Heemstede
Olanda,	ul. Rzgowska 24,	Lodz 7
Polonia,	Calle de Cadarso 11,	Madrid
Romania,	Post Box 566,	Singapore
Străns Settlements (Malaca),	Luntmakaregatan 94,	Stockholm
Suedia,	Box 194,	Port of Spain
Trinidad B. W. L.,	Zsigmond u. 68,	Budapesta III
Ungaria,		

Cereți informațiuni mai amănunțite în privința unei trimiteri de literatură direct dela Watch Tower Bible and Tract Society. Adresa biroului din țara Dumeavoastră o găsiți mai sus. Unele dintre scriserile Judecătorului Rutherford se găsesc în 73 de limbi diferite.

